

Ο νέος Ψυχρός Πόλεμος έφθασε και στη Βενεζουέλα

02/Μαΐ/2019 09:58

Του Κώστα Ράπτη

Ο σύμβουλος Εθνικής Ασφαλείας των ΗΠΑ Τζον Μπόλτον αρέσκεται να επικαλείται Δόγμα Μονρόε – που διατυπώθηκε στις αρχές του 19ου αιώνα και θέλει το Δυτικό Ημισφαίριο απροσπέλαστο στις ευρωπαϊκές δυνάμεις. Το θυμήθηκε και πάλι σε σχέση με τις εξελίξεις των τελευταίων ημερών στην Βενεζουέλα.

"Είναιτο δικό μας ημισφαίριο – δεν θα έπρεπε οι Ρώσοι να αναμιγνύονται. Είναι λάθος από πλευράς τους και δεν θα βοηθήσει στην βελτίωση των σχέσεών μας" δήλωσε, καταδεικνύοντας ότι η χώρα του Νικολάσ Μαδούρο αποτελεί άλλο ένα πεδίο του νέου ψυχρού πολέμου.

Η τηλεφωνική επικοινωνία μεταξύ των υπουργών Εξωτερικών των ΗΠΑ Μάικλ Πομπέο και της Ρωσίας Σεργκέι Λαβρόφ, με κύριο αντικείμενο την βενεζολάνικη κρίση, επίσης βεβαίωσε του λόγου το αληθές, καθώς ο πρώτος κατηγορήσε τη Μόσχα για "αποσταθεροποιητική συμπεριφορά" και ο δεύτερος κατήγγειλε τη Ουάσιγκτον για παραβίαση του διεθνούς δικαίου.

Προηγουμένως επικεφαλής του Στέιτ Ντιπάρτμεντ ισχυρίσθηκε δημοσίως ότι ο Νικολάσ Μαδούρο ήταν έτοιμος τη Δευτέρα να εγκαταλείψει τη χώρα του για την Κούβα, αλλά μεταπείσθηκε από τους Ρώσους.

Από την πλευρά του, ο Ντόναλντ Τραμπ προτίμησε να αφήσει εκτός κάδρου τον ρωσικό παράγοντα, εξαπολύοντας μύδρους μέσω Twitter εναντίον της Κούβας και προαναγγέλλοντας σκλήρυνση του εμπάργκο κατά της νήσου.

Η Αβάνα, πάντως, αρνείται ότι έχει στρατιωτική παρουσία στην Βενεζουέλα (πέρα, εννοείται από τους χιλιάδες Κουβανούς γιατρούς που έχει αποσπάσει), ενώ η Ρωσία δηλώνει ότι στη χώρα του Μαδούρο δεν βρίσκονται παρά 100 Ρώσοι "στρατιωτικοί σύμβουλοι" σε εκτέλεση παλαιότερων εξοπλιστικών συμβολαίων. Μπορούμε πάντως να υποθέσουμε ότι είναι ήδη αρκετοί για την προσφορά κρίσιμης βοήθειας στον τομέα των πληροφοριών και του ηλεκτρονικού πολέμου.

Το γεγονός πάντως ότι οι Αμερικανοί ιθύνοντες σπεύδουν να στρέψουν το διεθνές ενδιαφέρον στην καταγγελλόμενη παρεμβολή εξωτερικών παικτών, αποτελεί έμμεση ομολογία της αδυναμίας τους να εκτιμήσουν σωστά και να επηρεάσουν την κατάσταση στο εσωτερικό της Βενεζουέλας.

Όπως προκύπτει από το ρεπορτάζ αμερικανικών μέσων ενημέρωσης και από δηλώσεις του ίδιου του Πομπέο, οι κινήσεις των ηγετών της βενεζολάνικης αντιπολίτευσης τη Δευτέρα στηρίζονταν στην πεποίθηση ότι ο υπουργός Άμυνας, ο πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου και ο επικεφαλής της προεδρικής ασφάλειας ήσαν έτοιμοι να αποσκιρτήσουν. Πιθανότατα η πεποίθηση αυτή προέκυψε από προηγούμενες επαφές που πραγματοποιήθηκαν με την ενθάρρυνση του βενεζολάνικου καθεστώτος, στο πλαίσιο μιας επιχείρησης εξαπάτησης και παγίδευσης της αντιπολίτευσης,

Άλλωστε, όπως δείχνει και η υπόθεση Russiagate, ο "ρωσικός δάκτυλος" αποτελεί πλέον το εύκολο ερμηνευτικό κλειδί ακόμη και για τις εγχώριες εξελίξεις των ΗΠΑ.

Στην πραγματικότητα, η υπερτίμηση του ρόλου των διεθνών ερεισμάτων του Νικολάς Μαδούρο αποτελεί τμήμα μιας επικοινωνιακής αντεπίθεσης, η οποία περιλαμβάνει επίσης την αντικατάσταση της λέξης coup (πραξικόπημα), που τόσο εξόργισε τον γερυσιαστή Μάρκ Ρούμπιο όταν χρησιμοποιήθηκε από το CNN, με τη λέξη uprising (εξέγερση) στα αμερικανικά μέσα ενημέρωσης, καθώς και την δημιουργία πολεμικού κλίματος (λ.χ. με σχετικές δηλώσεις του επικεφαλής του Πενταγώνου Πάτρικ Σάναχαν ή με την απαγόρευση πτήσης αμερικανικών αεροσκαφών σε ύψος χαμηλότερο των 26.000 ποδών στον βενεζολάνικο εναέριο χώρο). Ωστόσο είναι αμφίβολο εάν ο Ντόναλντ Τραμπ έχει, καθ' οδόν προς τις προεδρικές εκλογές του 2020, διαθέσιμες στρατιωτικές εμπλοκές μεγάλης κλίμακας. Αυτήν την απροθυμία προϋποθέτει εξάλλου και η προσπάθεια, σύμφωνα με το Reuters, του Έρικ Πρινς της εταιρείας μισθοφόρων Blackwater να πείσει τον Λευκό Οίκο για την μίσθωση 5.000 ενόπλων που θα σπάσουν το "αδιέξοδο" στη Βενεζουέλα.

Σε κάθε περίπτωση, το γόητρο όχι μόνο της κυβέρνησης Τραμπ αλλά (δεδομένης και της στήριξης των Δημοκρατικών στο σχέδιο ανατροπής του Μαδούρο) συνολικά των ΗΠΑ έχει τρωθεί – γεγονός βέβαια που κάθε άλλο παρά αποκλείει κινήσεις αποκατάστασής του με κάποιαν επιθετική "φυγή προς τα εμπρός". Σε κάθε περίπτωση, το τέλος της εποχής της "αλλαγής καθεστώτων", το οποίο επιθυμούν να επιφέρουν οι αναδυόμενες ευρασιατικές δυνάμεις, ενδεχομένως να αφορά πλέον και το Δυτικό Ημισφαίριο.

[Διαβάστε το άρθρο στο Capital.gr](#)